

วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 27 เทศกาลธรรมดาปี C

ข้อคิดจาก FABC

- สอนเรื่อง “ศีลกำลัง” (Sacrament of Confirmation)
- อธิบายให้เห็นว่า ศีลกำลังนั้นเป็นการยืนยันศีลล้างบาปที่เราได้รับ เป็นเครื่องหมายยืนยันว่าเราคริสตชนเป็นผู้บรรลุมิภาวะในการเป็นคริสตชน
- เน้นให้คริสตชนทุกคนได้รับศีลกำลัง บรรณาที่จจะรับศีลกำลังและที่สำคัญเจริญชีวิตด้วยการอุทิศตนตามศีลล้างบาปที่ตนได้รับอย่างจริงจัง

บทอ่านจากหนังสือประกาศกฮาบากุก (ฮบก 1:2-3 และ 2:2-4)

- เสียงคร่ำครวญในประกาศกฮาบากุก เป็นเสียงสิ้นหวังของประชากรของพระเจ้า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าร้องทุกข์นานสักเท่าใด” ดูเหมือนว่า คำคร่ำครวญของผู้ทุกข์โศกนั้นไม่ได้รับความเห็นใจ ดูเหมือนว่าพระเจ้าไม่ทรงช่วยเหลือ
- “ข้าพเจ้าร้องทูลต่อพระองค์ว่า “ทารุณ” และพระองค์ก็ไม่ทรงช่วย” ภาพที่เราได้จากฮาบากุกคือภาพของการรอคอยที่ต้องการ “ความเข้มแข็งและความเพียรทน” ต้องการ “พละกำลังแห่งการอดทน” จนในที่สุด หลังจากเสียงคร่ำครวญที่ดูเหมือนยาวนานนั้น เราพบว่า พระเจ้าทรงตอบ
- และคำตอบของพระเจ้านั้นเป็นการยืนยันว่า จะมีคำตอบอย่างแน่นอน จะมีนิมิตที่จะมาถึงอย่างแน่นอน มีเวลาที่จะต้อง “รอคอย” ด้วยความเพียรทนสักหน่อยและพระเจ้าจะตอบ และคำตอบนั้นต้องสรุปว่า “มีอย่างแน่นอน”
- สิ่งที่สำคัญเพื่อการรอคอยคือ “จิตใจที่ชอบธรรม” และคนที่มีจิตใจชอบธรรมจะมั่นคงไม่หวั่นไหวโดยเด็ดขาด ความชอบธรรมนี้ คือ ความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า สัตย์ซื่อจนถึงที่สุดนั่นเอง
- กล่าวได้ว่าเป็นภาวะของคนที่เป็นผู้ใหญ่ มั่นคงเต็มทีในการรอคอยพระเจ้า พระเจ้าตรัสว่า “คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความซื่อสัตย์” ดังนั้น สารสำคัญคือ “ความซื่อสัตย์” นั่นเอง มั่นคง ไม่หวั่นไหวในความเชื่อศรัทธาต่อพระเจ้า แม้ในท่ามกลางการเบียดเบียนและความทารุณก็ตาม

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงทิโมธี ฉบับที่สอง (2 ทธ 1:6-8, 13-14)

- สารสำคัญของเปาโลเตือนทิโมธีคือ “อย่าละอายที่จะเป็นพยานถึงพระเจ้า” โดยที่เปาโลแน่ใจว่าทิโมธีได้รับพระพรจากพระเจ้า นั่นคือ “ศีลล้างบาป” และโดยเฉพาะพระพรแห่งการ “ปกมื่อ” ที่เขาได้รับจากเปาโล

- การปกมือหมายถึงการมอบอำนาจ การมอบพระจิตเจ้า เป็นเครื่องหมายแห่งพลัง ชีวิตและพันธกิจ เป็นเครื่องหมายแห่งการถ่ายทอด ดังนั้นสิ่งที่ทิโมธีได้รับมาคือ “พระจิตเจ้า” และลักษณะของพระจิตเจ้าคือจิตอันทรงพลัง
- พลังที่ได้รับ คือ “ความรักและการรู้จักบังคับตนเอง” นี่คือผลแห่งพระจิตเจ้า เป็นผลแห่งการเปี่ยมด้วยพลังที่จะรักและแนบเนียนที่สุดพลังที่จะบังคับตนเอง
- การบังคับตนเอง เป็นเครื่องหมายของความเป็นผู้ใหญ่ เป็นผู้บรรลุวุฒิภาวะ เป็นเครื่องหมายของการเป็นคริสตชนที่ครบครัน
- ดังนั้นเปาโลเรียกร้องทิโมธี เมื่อเป็นเช่นนี้ (เมื่อได้รับการปกมือและได้รับพลังของพระจิตเจ้า) จำเป็นที่จะต้องไม่ละอาย และต้องกล้าที่จะเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้า เปาโลยกตัวอย่างท่านเองขณะที่เขียนจดหมายนี้ ท่านกำลังติดคุกก็เป็นได้ ท่านจึงเน้นว่า “อย่าละอายถึงข้าพเจ้าผู้ถูกจำจองเพื่อพระองค์”
- แต่ต้องมุ่งมั่นประกาศพระวรสาร และที่สำคัญที่สุด กำลังแท้จริงที่ต้องพึ่งเสมอคือพลังของพระเจ้า
- ดังนั้น เป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้รับพระจิตเจ้าที่ต้องมุ่งมั่น สัตย์ซื่อ เจริญชีวิตเป็นพยานถึงพระเจ้านั่นเอง

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา (ลก 17:5-10)

- บริบทของพระวรสาร คือ บริบทที่บรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าขาดความเชื่อ ดังนั้น พวกเขาภาวนาขอพระองค์ “โปรดเพิ่มความเชื่อให้พวกเราด้วยเถิด”
- และพระองค์เปรียบเพียงว่า ถ้ามีความเชื่อเท่าเมล็ดมัสตาดเมล็ดหนึ่ง ซึ่งเป็นเมล็ดที่เล็กมากเหลือเกิน ภาษานี้เป็นภาษาแบบเปรียบเทียบให้เห็นถึงความสำคัญและที่สำคัญที่สุดให้เห็นถึงพลังยิ่งใหญ่ของ “ความเชื่อ”
- เขาที่มีความเชื่อ จะมีอำนาจสามารถสั่งต้นหม่อนให้ถอนรากขึ้นออกไปปลูกอยู่ในทะเล ปกติต้นหม่อนไม่มีวันอยู่ในทะเลเด็ดขาด แต่ประเด็นสำคัญคือความเชื่อคือพลังที่สำคัญที่สุดนั่นเอง
- นอกนั้น พระเยซูเจ้ายังชี้ให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของบรรดาศิษย์ คือการทำตามหน้าที่ที่ตนเองได้รับอย่างจริงจังเพราะว่าเป็นหน้าที่ของตน หน้าที่ๆ ต้องทำตามบัญชาทุกประการ เป็นภาษาเปรียบเทียบเพื่อชี้ให้เห็นว่า เป็นบทบาทหน้าที่ของการเจริญชีวิตที่ต้องปฏิบัติตาม และถ้าปฏิบัติแล้วก็ได้เป็นศิษย์ของพระองค์อย่างครบครันนั่นเอง

การไตร่ตรอง

- พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรสอนเรื่อง “ศีลกำลัง” อันที่จริงสาระสำคัญคือ ถึงเวลาแล้วที่เราต้องยอมรับความจริงว่าคริสตชนต้องเป็นผู้ใหญ่ มีวุฒิภาวะ มีความสามารถในการทำหน้าที่คริสตชน มีความมั่นคง ไม่หวั่นไหว

- อาศัยพลังของพระจิตเจ้าที่เราได้รับ ทำให้เราต้องกล้าที่จะยืนหยัดและยืนยันทรงไว้ที่หนักบุญ เปาโลสอนทิโมธี และผลที่สำคัญคือ ต้องมีความรักและการบังคับตนเอง
- พอลคิดว่า จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับโลกปัจจุบัน คริสตชนต้องประกาศถึงการเป็นผู้ใหญ่ทางความเชื่อจริง ๆ คือ ต้องเป็นผู้ประกาศและเป็นพยานถึงความรักของพระเจ้า โดยเฉพาะโลกปัจจุบันดูเหมือนต้องการ “ความรัก” อย่างจริงจัง เพราะโลกขาดความรักเหลือเกิน ไม่ใช่หรือ ดูเหมือนความเห็นแก่ตัวเข้ามาแทรกอยู่จนแยกไม่ออกกว่าความรักหรือความเห็นแก่ตัวต่างกันตรงไหน ทั้ง ๆ ที่จริง ต่างกันโดยสิ้นเชิง
- เชื่อว่าจุดเริ่มต้นของความเป็นคริสตชนที่เป็นผู้ใหญ่จริง ๆ คือ ความสามารถที่จะประกาศความศรัทธา การประกาศความรักแก่ต่อโลก และดูเหมือนว่าจุดเริ่มต้นจริง ๆ ของความรัก หรือพลังของพระเจ้าในชีวิตเราคือ “การรู้จักควบคุมตนเอง”
- พี่น้องที่รัก พอลคิดว่า เรามักจะพูดเรื่องความรักมากเหลือเกิน พอลยอมรับว่าสำคัญและจำเป็นที่สุด แต่วันนี้ให้เราพิจารณาพื้นฐานสักประการหนึ่ง ซึ่งสำคัญและจำเป็น ก่อนที่จะประกาศว่าเรามีความรักของพระเจ้าในชีวิต เราคงต้องถามตนเองจริง ๆ ก่อนว่า เราสามารถหรือเรารู้จักบังคับตนเองจริง ๆ หรือเปล่า
- พอลเชื่อว่า ความรักแท้ ความรักของผู้ที่เป็นผู้มีวุฒิภาวะแบบคริสตชนที่แท้จริงนั้น เป็นผลมาจากพระจิตเจ้า สิ่งที่ต้องปรากฏชัดคือ “การรู้จักควบคุมตนเอง”
- พี่น้องที่รัก เราต่างได้รับศีลล้างบาปและศีลกำลัง เราได้รับพระจิตเจ้า และแน่นอนพอลเองด้วยที่ได้รับพระจิตเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมในศีลบวช เราคงต้องพร้อมใจกันไตร่ตรองจริง ๆ ว่า เราสามารถยืนยันทรงพลังของพระจิตเจ้าในชีวิตเราจริง ๆ เพียงใด ดูได้จากที่ว่าเราเป็นผู้ใหญ่ทางความเชื่อ คือ เราสามารถบังคับตนเองได้ดีเพียงใด ในอันที่จะเชื่อ รัก และหวังในพระเจ้า พร้อมทั้งเปี่ยมด้วยความสัตย์ซื่อมั่นคง
- สิ่งที่เราต้องเชื่อมั่น วางใจ และมั่นคง คือ “พระเจ้า” ผู้ไม่ทรงเปลี่ยนแปลง ไม่ทรงทำให้เราผิดหวัง และเป็นพระเจ้าที่เราต้องมั่นใจในพระองค์เสมอ พระวาจาของพระองค์ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ นี่คือนั่นที่เราสามารถมั่นใจ
- มีเพลงหนึ่งที่พอลชอบมาก ๆ คือ “พระเจ้าดีต่อฉัน และพระองค์ทรงเติมฉัน ในวันที่อ่อนล้า และทรงทันเวลาเสมอ ไม่ช้าและไม่สาย ไม่รีบร้อนตามใจฉัน ทรงดี ดีต่อฉันและทรงทันเวลาเสมอ”
- บางทีสิ่งที่เราต้องการมาก ๆ คือ ความมั่นคงในความเชื่อ ความรัก และความหวัง นั่นคือเราต้องการพลังจากพระจิตเจ้าเพื่อเสริมกำลังของเรา
- อย่าลืมว่า ไม่ใช่เราแต่เป็นพระเจ้าและพระพรพรทานของพระองค์ที่เริ่มต้นในเราก่อน และเสริมกำลังให้เราได้ร่วมมือที่จะเติบโต

○ ศีลล้างบาป เราได้รับพระพรพรทาน ความเชื่อ ความรัก และความหวัง

- ศีลกำลัง เราเป็นผู้ใหญ่ ได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม ดังนั้น เราต้องมีชีวิตที่ต้องเปี่ยมด้วยความเชื่อ ความรัก และความหวัง พร้อมทั้งเป็นพยานสุดกำลัง
- ศีลบวชเป็นพระสงฆ์ พ่อคงไม่ต้องกล่าวต่อ เพราะโดยเหตุผลแล้วเราย่อมทราบดีว่าพระสงฆ์ก็ต้องเป็นผู้มีวุฒิภาวะทางความเชื่อ มากที่สุด และที่สำคัญ ต้องสามารถบังคับตนเองได้ดีที่สุด เชื่อ รัก และหวังที่สุดไม่ใช่หรือ
- พี่น้องที่รัก สุขสันต์วันพระเจ้า พ่อขอย้ำคำพูดของท่านนักบุญเปาโลต่อทิโมธีว่า “ฉะนั้นจงอย่าละอายที่จะเป็นพยานถึงพระเจ้า” เป็นพยานด้วยชีวิตประจำวันของเราที่เปี่ยมด้วยการบังคับตนเอง และเปี่ยมด้วยความรักเสมอ ขอพระเจ้าอวยพร อาแมน